

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 28. Hincmarus Archiepiscopus Remensis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Monachi Miracula, quæ in hac translatione S. Germani edita credebantur, conscripserunt. Sæculum IX.
A. C. 845.

Normanni, relicta Sequana, oras & littora Oceani, inter alia Monasterium Sittivienſe, seu S. Bertini, diripuerunt & igni vastarunt. Ecce vero cum naves suas prædis opimis graves agunt in patriam, tanta corporis animique cœcitate capiuntur, ut paucissimi eorum ad suos pervenirent. Normannorum agmen aliud, quod anno superiore vastitatem in Aquitaniam invexerat, hoc anno octingentesimo quadragesimo quinto Regionem Xantonensem invadunt, Francorum copias prælio vincunt, & sedes ibi figunt.

§. XXVIII.

Hincmarus Archiepiscopus Remensis.

Eodem anno octingentesimo quadragesimo quinto, mense Aprili, jubente to. 7. Conc.
p. 1811.
Carolo celebratum est Concilium Bellovacii, quo Episcopi decem ex duabus Provinciis Remensi & Senonensi conveniunt, videlicet Venilo Archiepiscopus Senonensis, Erchanradus Episcopus Parisiensis, Immo Noviodunensis, Rothadus Sueffionensis, Simeon Laodunensis, Lupus Catalaunensis, Ragenarius Ambianensis, Elias Carnutensis, Erpoinus Silvanectensis, Avius seu Agius Aurelianensis,

sis,

Sæculum IX. sis, & Hincmarus, in eodem Concilio Ar-
 A. C. 845. chiepiscopus Remensis electus. Hanc

Flod. III.

c. I.

Ecclesiam Ebbone deposito per annos de-
 cem vacantem primum Fulco Presbyter,
 & deinde Notho etiam Presbyter rexe-
 rant; nunc vero postquam Episcopi te-
 stimonium reddidissent de iis omnibus,
 quæ de Ebbonis Depositione viderant &
 audiverant, atque quid in ejusmodi casu
 faciendum ex Auctoritate Canonum re-
 tulissent, Hincmarus a Clericis, populo
 Remensi, & Provinciæ illius Episcopis,
 consentientibus Archiepiscopo Senonen-
 si, Episcopo Parisiensi, & Abbate S. Diony-
 sii Præpositis suis, applaudente sua Con-
 gregatione, & Rege Carolo approbante,
 ordinatus est.

*Hincmar.
 opusc. 26.
 p. 303.*

Erat Hincmarus de Gente Francorum
 plurimis Majorum ceris clarus Bernardi
 Comitis Tolofani propinquus. Necdum
 pueritiam egressus Monasterio S. Diony-
 sii sub cura Hilduini Abbatis ad pieta-
 tem formandus & in liberalibus litteris
 erudiendus traditur; tunc autem tan-
 tum Canonicorum habitum, sicut pler-
 que alii in illa Congregatione, in qua Disci-
 plinæ rigor fuerat relaxatus, suscepit. In-
 de ob nobile genus & elegans ingenium
 evocatus ad Regiam Ludovici pii dedu-
 citur, & Principis familiæ adscribitur.
 Ibi juncta cum Abbate suo opera apud
 Imperatorem effecit, ut Disciplina Mo-
 nastica

naſtica in Monafterio S. Dionyſii Aucto-
 ritate Episcoporum reſtitueretur; atque,
 illud Monafterium in Concilio Pariſienſi
 anno octingenteſimo vigefimo nono ab
 Aldrico Archiepiſcopo Senonenſi, & Eb-
 bone Archiepiſcopo Remenſi cum ſuis
 Suffraganeis celebrato reformatum fuiſ-
 ſe, ex epiſtolis Ludovici pii diſpicimus.

Sæculum IX.
 A. C. 845.

Hincmarus neminem prius quam ſe
 ipſum reformare aggreſſus, relicto Aula
 ſtrepitu, & aſſumpto habitu Monafterio,
 ſecundum totum Regulæ rigorem vitam
 compoſuit, & longo tempore in illa tran-
 quillitate vixit, Episcopatum aliasve
 Dignitates nec ſperans nec cupiens. Hil-
 duinum deinde Abbatem, cum Impera-
 toris gratia excidiſſet, in exilium proſi-
 ciſcentem conſentiente Episcopo ſuo, &
 fratribus Benedictionem impertientibus,
 ſecutus in Saxoniam, auctoriſate ſua, qua
 apud Imperatorem & Proceres valebat,
 uſus eſt, ut ei redditum ab exilio & Mo-
 naſteriorum ſuorum reſtitutionem impe-
 traret. Cum Gregorius IV. in Franciam
 veniſſet, Hilduinus nullum non movit
 lapidem, ut Hincmarum in partes Lotha-
 rii pertraheret, ſed fruſtra; & poſtquam
 Ludovicus Imperator priſtinam poteſta-
 tem recuperavit, ruruſ Hincmarus Hil-
 duino ſinceram amicitiam opere ipſo
 comprobavit. Exinde in Monafterio mu-
 nere theſauro Præfecti ſeu Reliquiarum
 Cuſto-

Sup. lib.
 XVII. §. 23.
 to. 7. Conc.
 p. 1674.

Sup. lib.
 XLVII.
 §. 37.